

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	ערכין-הכל מעריכין										
תנא חדא:	עובד כוכבים שהתנדב נדבה לבדק הבית - מקבלים אותה הימנו								◊	⬢	א
ותניא אידך:	אין מקבלין אותה הימנו								◊	⬢	ב
ר' אילא א"ר יוחנן:	לא קשיא: הא בתחילה, הא בסוף								!	◊	ג
דאמר ר' אסי אמר רבי יוחנן:	בתחילה - אפילו מים ומלח אין מקבלין מהם, בסוף - דבר המסויים אין מקבלין, דבר שאינו מסויים מקבלין.								!	◊	ד
	היכי דמי דבר המסויים?								^		ה
רב יוסף:	כגון אמה כליא עורב.								!		ו
מתיב רב יוסף:	(נחמיה ב) ואיגרת אל אסף שומר הפרדס אשר למלך וגו'.								⬢		ז
אמר ליה אביי:	שאני מלכותא, דלא הדרא ביה								!		ח
דאמר שמואל:	אי אמר מלכותא עקרא טורי, עקר טורי ולא הדר ביה.								!	⬢	ט
רב יהודה אמר רב:	עובד כוכבים שהפריש תרומה מכריו, בודקין אותו, אי אמר בדעת ישראל הפרשתיה - תינתן לכהן, ואם לאו - טעונה גזירה, חיישין שמא בלבו לשמים.									⬢	י
מיתבי:	עובד כוכבים שהתנדב קורה לבית הכנסת ושם כתוב עליה, בודקין אותו, אם אמר בדעת ישראל הפרשתיה - יגוד וישתמש במותר, ואם לאו - טעונה גזירה, חיישין שמא בלבו לשמים								⬢		יא
	טעמא דשם כתוב עליה דבעיא גזירה, הא אין שם כתוב עליה - לא בעיא גזירה								⬢		יב
	הוא הדין דאע"ג דאין שם כתוב עליה נמי בעיא גזירה, והא קמ"ל, דאע"ג דשם כתוב עליה - יגוד וישתמש במותר, דשם שלא במקומו לאו קדוש								!	◊	יג
דתניא:	היה כתוב על ידות הכלים ועל כרעי המטה - הרי זה יגוד ויגנוז.								!	⬢	יד
רב נחמן אמר רבה בר אבהו:	האומר סלע זו לצדקה - מותר לשנותה.									⬢	יז
סבור מינה: [ר"נ]	לעצמו אין, לאחר לא								⬢	⬢	יח
איתמר, רב אמי אמר רבי יוחנן:	בין לעצמו בין לאחר.								⬢	⬢	יט
רבי זעירא:	לא שנו אלא דאמר עלי, אבל אמר הרי זו - בעינא בעי למיתבה.								⬢	⬢	כ
מתקיף לה רבא:	אדרבה, איפכא מיסתברא, אמר זו - משתמש בה, כי היכי דליחייב באחריותה, אבל אמר עלי לא אלא לא שניא.								⬢		כא
תניא כוותיה דרבא:	נדר צדקה, ואין הקדש צדקה								⬢	⬢	כב
	מאי קאמר? לא נדר צדקה ולא הקדש צדקה								⬢		כג
	אלא לאו הכי קאמר: צדקה הרי היא (דברים כג) בבל תאחר, ואינה כהקדש, דאילו הקדש אסור לאשתמושי ביה, ואילו צדקה שרי לאשתמושי ביה.								!	⬢	כד
רב כהנא:	אמרייתא לשמעיתא קמיה דרב זביד מנהרדעא, אמר: אתון הכי מתניתו לה								⊙		כה
אנן הכי מתנינן לה: אמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו אמר רב:	האומר סלע זו לצדקה - מותר לשנותה, בין לעצמו בין לאחר, בין אמר עלי בין אמר הרי זו.								⬢	⊙	כו
ת"ר:	סלע זו לצדקה, עד שלא באתה ליד גבאי - מותר לשנותה, משבאתה ליד גבאי - אסור לשנותה.								⬢	⬢	כז
	איני? והא רבי ינאי יזיף ופרע								⬢		כח
	שאני רבי ינאי, דניחא להו לעניים דכמה דמשתהי מעשה ומייתי להו.								!		כט
ת"ר:	ישראל שהתנדב מנורה או נר לבית הכנסת - אסור לשנותה.								⬢	⬢	ל
סבר רבי חייא בר אבא למימר:	לא שניא לדבר הרשות ולא שניא לדבר מצוה								⬢	⬢	מ

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר	ערכין-הכל מעריכין									
אמר ליה רב אמי, הכי אמר רבי יוחנן:	לא שנו אלא לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה מותר לשנותה	מימרא									
מדאמר ר' אסי אמר ר' יוחנן:	עובד כוכבים שהתנדב מנורה או נר לבית הכנסת, עד שלא נשתקע שם בעליה - אסור לשנותה, משנשתקע שם בעליה - מותר לשנותה										
	למאי?										
	אילימא לדבר הרשות										
	מאי איריא עובד כוכבים? אפילו ישראל נמ?										
	אלא לדבר מצוה, וטעמא דעובד כוכבים הוא דפעי, אבל ישראל דלא פעי שפיר דמי.										
	שעורק טיעא אינדב שרגא לבי כנישתא דרב יהודה, שנייה רחבא ואיקפד רבה.										
איכא דאמרי:	שנייה רבה ואיקפיד רחבא.										
וא"ד:	שנייה חזני דפומבדיתא, ואיקפד רחבא ואיקפד רבה.										
מאן דשנייה, סבר:	דלא שכיח										
מאן דאיכא, סבר:	זמנין דמקרי ואתי.										
מ	הגוסס והיוצא ליהרג - לא נידר ולא נערך										
	ר' חנינא בן עקביא:										
	רבי יוסי:										
ג	בשלמא גוסס, לא נידר - דלאו בר דמים הוא, ולא נערך - דלאו בר העמדה והערכה הוא אלא יוצא ליהרג, בשלמא לא נידר - דלאו בר דמים הוא, אלא לא נערך אמאי?										
	מנין היוצא ליהרג ואמר ערכי עלי שלא אמר כלום? ת"ל: (ויקרא כז) כל חרם לא יפדה, יכול אפילו קודם שנגמר דינו? תלמוד לומר: (ויקרא כז) מן האדם, ולא כל האדם.										
	ולרבי חנינא בן עקביא דאמר: נערך מפני שדמיו קצובין, האי כל חרם מאי עביד ליה?										
<	לפי שמצינו למומתים בידי שמים שנותנין ממון ומתכפר להם, שנאמר: (שמות כא) אם כופר יושת עליו, יכול אף בידי אדם כן? תלמוד לומר: כל חרם לא יפדה, אין לי אלא מיתות חמורות שלא ניתנה שגגתן - לכפרה, מיתות קלות שניתנה שגגתן לכפרה מנין? תלמוד לומר: כל חרם.										
	נודר ומעריך כל.										
	ותנא קמא מי קאמר דלא?										
ו	אלא, בנודר ומעריך ומקדיש כ"ע לא פליגי, כי פליגי - באם הזיק										
	אם הזיק - אינו חייב בתשלומין										
	אם הזיק - חייב בתשלומין.										
ו	במאי קמיפלגי?										
	במלוה על פה גובה מן היורשין קמיפלגי:										
	מלוה על פה אינו גובה מן היורשין										
ו	מלוה על פה גובה מן היורשין.										
	דכ"ע מלוה על פה אינו גובה מן היורשין, והכא במלוה כתובה בתורה קמיפלגי										
	מלוה כתובה בתורה - לאו ככתובה בשטר דמיא										

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ! ראייה-proof-
מקרא-key:	

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ככתובה בשטר דמיא.	ורבי יוסי סבר:								!	■	♦
ואיכא דמתני לה אהא:											
היוצא ליהרג, הוא שחבל באחרים - חייב, אחרים שחבלו בו - פטורין	[ת"ק]									■	♦
אף הוא אם חבל באחרים פטור, שלא ניתן לחזרת עמידת בית דין	רבי שמעון בן אלעזר:									■	♦